

25. IX. 65.

Αγαθὴ εἰς Πάντη

Ἐπεροφροσύνῃ προεβίβητε εἰς τὸ
Βυρσοῦν Περικλῆσαν, ὅτι εἶχε ἐγγραφῆς τὴν
παρατηρησθῆσαν τῷ 1. Περικλῆσαν.

Καὶ τὴν τούτου ἐξέτασιν ἐσάδην
ἦν να ἐξελθῆτε εἰς τὴν ἐπιτροπὴν ἡμῶν
πρὸς ἐπιτροπὴν αὐτοῦ, ἀποκαταστήσαν
ἐξελθῆσαν τὸ πρὸς εἶν ἡμῶν ἐπι-
τροπὴς ἐγγράφου ἡμῶν τῷ 15. IX.

Τὸ δεῖν να ἐπιδοῦν πρὸς τὸν ἄλλο
τὸν ἄλλο.

Μετὰ τὴν ἐπιτροπὴν αὐτοῦ

Ὁ Υφ. Υπουργός

Γρηγόριος

Αθήνα, 18 Σεπτεμβρίου 1965

Αριθ. πρωτ. 221

Π Ρ Ο Σ

τὴν παρ' ἡμῶν Διεύθυνσιν Ἐθιμοτυπίας

Ἀναφερόμενοι εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 221/Α-27 ἀπὸ 31ης Δεκεμβρίου 1963 πρὸς ὑμᾶς ἔγγραφον τῆς παρ' ἡμῶν Διευθύνσεως Ἐκκλησιῶν ὡς καὶ εἰς τὴν ὑπ' ἀριθ. πρωτ. 118 ἀπὸ 30ης Δεκεμβρίου 1963 πρὸς τὸ Β. Ἰκουργεῖον πράξαι τοῦ Ἰκουργοῦ Βιομηχανίας, ἔχουεν τὴν τιμὴν νὰ ἐκανελάθωμεν ἐπὶ παλαιότερας πρὸς ὑμᾶς προτάσεως ἡμῶν, περὶ παροχῆς ἐθνικῆς ἀμοιβῆς εἰς τὸν τέως Δήμαρχον τοῦ χωρίου "Ἀλδερμα" Ρόδου καὶ νῦν ἰδιώτην Κύριον Ἰωάννην Παπαντωνίου, διὰ τὰς ὑπηρεσίας, τὰς ὁποίας οὗτος προσέφερε πρὸς τὴν Πατρίδα κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς Ἰταλικῆς κατοχῆς τῆς Δωδεκανήσου, ὑπηρεσίας τῶν ὁποίων ἔσχον προσωπικὴν ἀντίληψιν κατὰ τὴν ἐπὶ ἔξ. καὶ ἡμῶν ἔτη ἐκεῖ προεξενικὴν ὑπηρεσίαν ἡμῶν.

Ὡς εἴχομεν ἐν τῇ προμνησθείσῃ προτάσει ὑπογραμμίσει, ὁ κ. Παπαντωνίου μὲ κίνδυνον τῆς ζωῆς αὐτοῦ καὶ τῆς οἰκογενείας του, εἶχε καταστήσει τὸ χωρίον Ἀλδερμα κέντρον πληροφοριῶν καὶ καταφύγιον διωκομένων πατριωτῶν, εἰς τὴν προσωπικὴν δὲ πολυτίμητον καὶ ἀμέγατον συμβολὴν του, ὑπεύχουεν ἐν πολλοῖς τὴν συνοχὴν καὶ ἐθνικὴν δραστηριότητη, ἣν ἐπεδείξαντο τότε δήμαρχοι, Ἱερεῖς καὶ Διδάσκαλοι τῆς Ρόδου. Ἡ συμβολὴ τοῦ κ. Παπαντωνίου, εἰς τὴν καταίωσιν τῆς ἰταλικῆς προσπάθειας πρὸς ἀνακήρυξιν τῆς Ἐκκλησίας τῆς Δωδεκανήσου εἰς αὐτοκέφαλον δὲν εἶναι ἀσφαλῶς ἐκ τῶν ἐλαχίστων ἐθνικῶν ὑπηρεσιῶν, τὰς ὁποίας οὗτος προσέφερεν καὶ τὰς ὁποίας ἡ πατρίς, περὶ τὰς θυσίας τοῦ βίου του, ἔχει χρεὸς νὰ τοῦ ἀναγνωρίσει. Τοιαύτη ἄλλως τε ὑπῆρξεν καὶ ἡ περίπτωση τοῦ ἐθνικοῦ ἀγνιστοῦ ἱατροῦ κ. Εμεθίου Ζερβου, πρὸς τὸν ὁποῖον, τῇ προσφάτῃ μόνον εἰσηγήσει ἡμῶν, ἡ αὐτοῦ Μεγαλειότης

ὁ Βασιλεὺς, πύδθηκε ν' ἀπονεύει τὸν Ἀνώτερον Ταξιάρχην τοῦ Βασιλικοῦ Τάγματος τοῦ Φοίνικος, διὰ τὰς πρὸς τὴν Πατρίδα ἀνεκτιμήτους ὑπηρεσίας του,

ἤμεθα ὅθεν βέβαιοι, ὅτι τὸ Γνωμοδοτικὸν καὶ Πειθαρχικὸν Συμβούλιον τῶν Βασιλικῶν Ταγμάτων Ἀξίας καὶ Τιμῆς θά θελήσῃ, ἐν ἐπιγνώσει τοῦ ἠθικοῦ ἡμῶν γόρου ἐναντι τοῦ εὐγενοῦς καὶ σεμοῦ αὐτοῦ Ἕλληνοῦ, νά θεσπῇ ὑπὸ τὴν ἔγκρισιν τῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότητος τὴν ἀπονομὴν αὐτῷ τοῦ Χρυσοῦ Σταυροῦ τοῦ Βασιλικοῦ Τάγματος τοῦ Φοίνικος, διὰ νά ἐξαλειφθῇ οὕτω ἀναμφισβήτητος παράλειψις, ἐπιβραβεύσεως ἀθροῦτος καὶ ἀνιδιοτελεῶς ἐργασθέντος ὑπὲρ πατρίδος.-

Ο ΜΟΝΙΜΟΣ ΤΟΥ ΥΠΟΥΡΓΟΣ

